

[Parkov.]

dygtighed og Fart, der under almindelige Forhold maatte anses for fornøden i vore Farvande.

Jeg beder det høje Ting være opmærksomt paa, at i det eneste Tilfælde, hvor Sagkundskaben fik Lejlighed til at udtale sig, gik Svaret ud paa, at Lovforslagets Bestemmelser laa $\frac{1}{3}$ lavere end, hvad der maatte anses for fornødent, og jeg beder ærede Medlemmer overveje, om dette dog ikke skulde være et Fingerpeg i Retning af, hvorledes Udfaldet vilde være blevet, hvis de sagkyndige havde faaet Adgang til at udtale sig om Lovforslaget som Helhed. Jeg spørger, om en saadan Fremfærd kan billiges. Er det nu ikke nødvendigt, at der skabes fuld Klarhed over alle Enkeltheder, eller er det Hensigten, at dette først skal ske, naar Lovforslaget eventuelt kommer op i Landstinget?

Jeg vilde gerne benytte Lejligheden til at gaa lidt nærmere ind paa en Bestemmelse i Lovforslaget, efter hvilken dette stiller endog 350 Kanoner til Vagtkorpsets Raadighed. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen var noget inde paa det samme. Jeg har nu det Indtryk, at Ordet Kanoner virker noget stærkere paa det ærede Medlem, end det egentlig burde, for det viser sig, at man naar dette store Tal 350 ved under Kanoner at medregne baade de 120 Stykker 30—40 mm automatiske Fodfolkskanoner, endvidere Brandt-Stokes' Morterer og endelig 40 af de gamle 75 mm Kanoner plus den Reserve, der er til Stede af disse Vaaben, og derunder regner man de 90 Feltkanoner, som er tilovers; i Øjeblikket har vi saa mange Kanoner, at naar man kun bruger de 40 i den nye Ordning, vil der være 90 tilbage, men disse 90 har hverken Bespænding eller Bemanding; ikke desto mindre regner man dem med og naar derved til Tallet 350; hvis man ikke vilde regne disse 90 med, bliver der kun 240.

Hvad selve den blotte Benævnelse angaar, kan altsaa Tallet 350 for saa vidt være rigtigt nok, men hvis man med Udtrykket Brandt-Stokes' Kanoner forbinder Forestillingen om en vis Kampkraft, er det i allerhøjeste Grad misvisende, for disse Fodfolkskanoner og Morterer er kun Artilleri i uegentlig Forstand; de er bestemt til at skyde over ganske korte Afstande og har ingen Beskyttelse mod et svært Artilleri, som paa længere Afstand kan bringe dem fuldkommen til Tavshed. Jeg tror derfor, man skal være en lille Smule varsom med at nævne dette store Tal 350 Kanoner, for det er ikke det rigtige Udtryk for den Styrke,

der derigennem tilføres det Vagtkorps, om hvilket der er stillet Forslag.

Hvad angaar de Krav, der maa stilles til vore militære Foranstaltninger, regner vi fra vor Side Forsvaret af vor nationale Uafhængighed som det første. En Militærordning, som udelukker et Forsvar, ja, som endog betinger, at forsætlige Krænkelser af vort Territorium ikke maa afvises, kan umuligt, naar Sagen har faaet Tid til at blive tænkt igennem, samle et Flertal indenfor det danske Folk om sig. Nej, saa vilde det dog være rimeligere enten at yde, hvad der skal til til at skabe et virkeligt Værn; eller ogsaa at gaa til fuldstændig Afrustning; saa kan da ingen blive vildledt med Hensyn til Betydningen af de Midler, der tilvejebringes.

Vi har — derom vidner det nu forelagte Finanslovsforslag, og derom vidner Befolkningens Forbrug paa adskillige Luksusomraader — økonomisk Evne til at tilvejebringe et virksomt Værn, men Spørgsmaalet er, om vi har Raad til at lade være dermed. Skal vi opgive, ikke alene vor Selvbestemmelsesret, men ogsaa enhver Mulighed for at være medbestemmende om vor Skæbne? Skal vi villigt byde os til Offer for den første den bedste fremmede Magt, som i egen Interesse sætter sig fast i vore Farvande og paa vore Kyster for derved at hindre en Modstander i en lignende Besættelse af dansk Sø- og Landomraade?

Er nu ikke en Gang vor geografiske Beliggenhed en saadan, at det kan forudses med Sikkerhed, at under en Konflikt, der omfatter Magter, som har Interesse i Østersøen eller i Adgangen til denne, vil et Kapløb mellem de paagældende Stater blive iværksat, hvis vi ikke selv har foretaget saadanne Foranstaltninger, at et Overfald paa os ikke byder Fordele, der staar i noget rimeligt Forhold til den Risiko, der er forbundet dermed? Er vi ikke alle ganske klare over, at hvis vi skal kunne regne med nogen Støtte udefra, maa vi selv have vist Villien til at værge os? Det er dog sagt ved mange Lejligheder af fremragende Statsmænd, og det ligger i øvrigt i den nu anerkendte Basis for Folkeforbundets Virksomhed paa disse Omraader: Solidaritet, eller om vi paa Dansk vil kalde det Gensidighed.

Og sidst, men ikke mindst, vil vi da ikke erkende, at en isoleret Nedrustning til et saadant Punkt, at et virksomt Forsvar ikke alene er udelukket, men end ikke maa forsøges iværksat overfor forsætlige Neutralitetskrænkelser, saa langt fra at sikre Freden tværtimod kan medføre, at Landet bliver inddraget i andres krigeriske